

EKSEMPLER.

- 1) Den $\frac{1}{8}$ 1919; $1 + 3 + 0$ (Gregor.) $+ 19 + 4 = 27$; Division med 7 giver Rest 6 = Fredag.
- 2) Den $\frac{2}{4}$ 1801; $2 + 0 + 2$ (Gregor.) $+ 1 + 0 = 5$; Division med 7 giver Rest 5 = Torsdag.
- 3) Den $\frac{1}{3}$ 1700; $1 + 4 + 4$ (Gregor.) $+ 0 + 0 = 9$; Division med 7 giver Rest 2 = Mandag.
- 4) Den $\frac{18}{2}$ 1700; $18 + 4 + 1$ (Jul.) $+ 0 + 0 = 23$; Division med 7 giver Rest 2; Skudaar $2 \div 1 = 1 =$ Søndag.
- 5) Den $\frac{11}{3}$ 1676 (Griffenfeld arresteres); $11 + 4 + 2$ (Jul.) $+ 76 + 19 = 112$; Division med 7 giver Rest 0 = Lørdag.
- 6) Den $\frac{4}{4}$ 1588 (Frederik II dør); $4 + 0 + 3$ (Jul.) $+ 88 + 22 = 117$; Division med 7 giver Rest 5 = Torsdag.
- 7) Den $\frac{31}{8}$ 1030 (Slag ved Stiklestad); $31 + 3 + 1$ (Jul.) $+ 30 + 7 = 72$; Division med 7 giver Rest 2 = Mandag (jvfr. Saml. t. d. norske Folks Sprog og Historie, 1. Bind, Christiania 1833, Pag. 468).

ANMELDELSER.

TRE MALERIKATALOGER.

Blandt de Kunstskatte og Fortidsminder, der findes rundt om paa Landet, indtager Baroniet Gaunøs Malerier en fremragende Stilling. Den Billedsamling, som Grev Otto Thott efterlod sig ved sin Død 1785, var ubetinget den talrigste, der nogensinde har været i dansk Privateje, og selv om en Part af den blev afhændet ved en Auktion et Par Aar efter, er dens endnu bevarede Del Landets største Malerisamling i Privateje. Man maa derfor være Stamhusets nuværende Besidder taknemlig, fordi han stedse har draget Omsorg for Samlingens Bevaring, Ordning og videnskabelige Bearbejdelse. Allerede i 1876 udarbejdede Julius Lange en trykt Katalog over dens bedste Billeder, og 1914 udsendte Excel. Lensbaron Reedtz-Thott atter en »For-

tegnelse over to hundrede af Baroniet Gaunøs Malerier af ældre Malere samt over dets Portrætsamling«, et Værk paa noget over 200 Sider i smagfuldt Udstyr. Museumsdirektør Karl Madsen, der har foretaget Udvalget af de 200 ældre Billeder, har om disse givet en Mængde nye Oplysninger, og rent bortset fra, at der ved denne Revision er fremdraget et hidtil upaaagtet Arbejde af en Verdensberømtthed som Rubens, har denne Del af Kataloget ogsaa Interesse for dansk Kunsthistorie ved at nævne Malerier af danske og i Danmark arbejdende Kunstnere. Langt større national Betydning har dog selvfølgelig den af Museumsinspektør, Magister O. Andrup udarbejdede Fortegnelse over Baroniets Portrætsamling. Af de 547 danske Portrætter er ganske vist en stor Mængde Kopier, som Grev Otto Thott lod male, men selv adskillige af disse ikke just fremragende Kopier har deres Værd, fordi Originalerne er gaaede tabt, og foruden dem findes en Mængde ypperlige Originalbilleder.

Indtil de seneste Aar har Nutidens videnskabelige Kritik ikke ret taget fat paa vore gamle Portrætmalerier. I Værker som Danmarks Adels Aarbog og Danmarks Riges Historie kan man finde gengivet slette, rent fantastiske Billeder, uden at det med et Ord antydes, at de ikke er samtidige, og end ikke E. F. S. Lunds store Værk om Danske malede Portrætter betød noget helt godt; paa Grund af dets upraktiske Anlæg vil det aldrig blive mere end en Torso, og hertil kommer, at dets Udgiver har manglet vigtige Forudsætninger til at løse sin store Opgave paa tilfredsstillende Maade. Kritiske Bearbejdelser af større private Portrætsamlinger har derfor deres store Betydning, og det er meget glædeligt, at Lensbaron Reedtz-Thotts fortjenstfulde Exempel i den sidste Tid har faaet ikke mindre end to Efterfølgere, idet Excel., Grev Danneskiold-Samsøe har ladet udarbejde en »Fortegnelse over Malerierne paa Gisselfeld Kloster samt i Grevskabets Privatbesiddelse«, ligesom Vemmetofte Kloster har udgivet en »Fortegnelse over Malerierne paa Vemmetofte adelige Jomfrukloster«. Begge disse udførlige Kataloger skyldes Museumsinspektør, Magister O. Andrup og er udarbejdede efter ensartede Principper, paa Grundlag af en omhyggelig Gennem-

gang og Kritik af selve Billederne. Der er herved naaet mange interessante Resultater, f. Ex. Bestemmelsen af Portrættet af Sophie Amalie Lindenov (jvfr. Arkiv og Museum, Serie II, Bind I) og af Ejler Krafses Epitafiemaleri fra Aversi Kirke. Hist og her kan man endnu savne Oplysninger, som f. Ex. naar Forf. ikke nøjere har omtalt de religiøse Billeder i Vemmetofte Kirke og deres Historie. Men overfor en saadan Indvending maa det ikke glemmes, at det er Portrætte, som i første Række har Forf.s Interesse, og at han paa dette Omraade har gjort stort Indhug i det Vildnis af fejlslagne Navnebestemmelser og mangelfulde eller misvisende Traditioner, som altfor længe har overgroet vore gamle Portrætmalerier.

Interessen for Portrætmalerier har i Virkeligheden ikke blot Bud til Ejerne af de store Samlinger. Enhver, der ejer Familieportrætter, burde erindre, at et Portræt uden Navn og Aarstal kun har yderst ringe historisk Værdi, men at selv et kunstnerisk lidet værdifuldt Billede kan faa Betydning, hvis det bærer sit rette Navn. I det smaa kan enhver lære af de nævnte Katalogarbejder og følge deres Exempel ved at virke for, at der skrives eller males korrekte og sikre Navne bag paa saa mange ældre og nyere Portrætter som muligt.

C. A. J.

GULDSMEDEBØGER.

Danske Guldsmedes Mærker. Anden meget forøgede Udgave af Bernhard Olsen, De kjøbenhavnske Guldsmedes Mærker, ved Jørgen Olrik. Udgivet af Dansk Folkemuseum. Kjøbenhavn 1919.

Enhver, der som Museumsmand eller Samler har haft at gøre med gammelt dansk Sølv, ved, hvor uundværligt Bernhard Olsens Værk om Guldsmedemærker er blevet. Første Udgave, der udkom 1892 som Særtryk af Tidsskrift for Kunstindustri, har nu i nogen Tid været udsolgt, og den nye Udgave, som er besørget af Museumsinspektør Jørgen Olrik, vil derfor sikkert overalt blive modtaget med Glæde. Den har bevaret